

Van een smeder

tekst: Leo Boucherij (1880 - 1961)

muziek: Emiel Wambach (1854 - 1924)

matige beweging (♩ = 116) op vertellende wijze

1. Een sme-der die zwaai-de met krach-ti-ge zwong de ha-mer op 't gloei-en-de
2. mei-de-ke hoor-de het lie-de-ke aan en heeft naar het smid-je ge-
3. zijn ze ver-eend en ge-luk-ki-ger paar kan men in het ron-de niet

ij-zer. Hij zwoeg-de ge-staag en een lied-je hij zong... Het
ke-ken. Zij voel-de heur har-te-ke klo-pen-de slaan. Het
vin-den. Hij zingt er ge-du-rig, ge-du-rig voor haar, lijk

klonk er al lan-ger hoe wij-zer... Al ben ik een smid — ik
scheen haar als - of het ging bre-ken: al is hij een smid, — hij
toen ze voor 't eerst hem be-min-de: al ben ik een smid, — ik

heb er een hart, — een hart dat van lief-de kan bla-ken. Al
heeft er een hart, — een hart dat van lief-de kan bla-ken. Al
heb er een hart, — een hart dat van lief-de kan bla-ken. Al

zie ik wat zwart, — ik kan mij zo wit, — zo
ziet hij wat zwart, — hij kan zich zo wit, — zo
zie ik wat zwart, — ik kan mij zo wit, — zo

(*mi ad lib.*)

wit lijk een-ie-der wel ma-ken. —
wit lijk een-ie-der wel ma-ken. —
wit lijk een-ie-der wel ma-ken. —

2. Een
3. Nu